

Meldcode bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling binnen Meerklank

Stappenplan voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Het bevoegd gezag van Meerklank
Overwegende

- dat Meerklank verantwoordelijk is voor een goede kwaliteit van de dienstverlening aan zijn leerlingen en dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in geval van dienstverlening aan leerlingen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling; - dat van de beroepskrachten die werkzaam zijn bij Meerklank op basis van deze verantwoordelijkheid wordt verwacht dat zij in alle contacten met leerlingen alert zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen met als doel signaleren en stoppen van het mogelijke geweld en hulp bieden bij de gevolgen ervan; - dat Meerklank, een meldcode wenst vast te stellen zodat de beroepskrachten die binnen Meerklank werkzaam zijn, weten welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling; - dat Meerklank in deze code ook vastlegt op welke wijze zij de beroepskrachten bij deze stappen ondersteunt; - dat wat onder huiselijk geweld en kindermishandeling verstaan wordt, terug te vinden is in de bijlage van huidige meldcode; - dat onder beroepskracht in deze code wordt verstaan: de beroepskracht die voor Meerklank werkzaam is en die in dit verband aan leerlingen van de instantie zorg, begeleiding, onderwijs, of een andere wijze van ondersteuning biedt; - dat onder leerling in deze code wordt verstaan: iedere persoon aan wie de beroepskracht zijn professionele diensten verleent;

In aanmerking nemende: De AVG; de Jeugdwet; de Wet maatschappelijke ondersteuning; het privacyreglement van Meerklank; **Stelt de volgende Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling vast.**

Stappenplan van Meerklink voor het handelen bij een vermoeden van huiselijk geweld en/ of kindermishandeling

Stap 1: In kaart brengen van signalen en deze vastleggen

De bron van het vermoeden van het vermoeden van huiselijk geweld/ kindermishandeling kan zijn:

- a. Gedrags- en/ of andere signalen die de leerling laat zien (zie bijlage signaleringslijst)
- b. Iemand (bv andere leerling) vertelt u een zorgwekkend verhaal over een leerling
- c. Een leerling neemt u in vertrouwen over de eigen situatie
- d. Loverboys in de omgeving van de school

NB 1: Wanneer de signalen een beroepskracht betreffen, dien je dit te melden bij je leidinggevende conform de interne richtlijnen. Dit stappenplan is dan niet meer van toepassing. NB 2: Wanneer de signalen duiden op grensoverschrijdend gedrag tussen leerlingen, dient het protocol dat hiertoe bestemd is, te worden gevolgd.

Ad a/b Als u een vermoeden heeft, of een ander vertelt u een zorgwekkend verhaal over een leerling, dan:

- Observeert u of de leerling opvallend gedrag vertoont of onverklaarbare lichamelijke afwijkingen heeft (zie bijlage signaleringslijst).
- Noteert u wat aan opvallend gedrag bij de leerling opmerkt. Inventariseer de signalen: welke, hoe lang en hoe vaak. Is er sprake van plotseling of geleidelijke gedragsverandering (zie bijlage observatiepunten)? Beschrijf de signalen zo feitelijk mogelijk. Bij vermoedens of een veronderstelling beschrijf je specifiek dat het om een vermoeden/ veronderstelling gaat. Leg de contacten over de signalen vast, evenals de uitkomst van de gesprekken hierover. Vermeld de bron als er informatie van derden wordt vastgelegd. Leg ook de gegevens vast die de signalen weerspreken. Beschrijf zowel protectieve als belemmerende factoren. Dit worden uw persoonlijke aantekeningen.
- Deelt uw zorgen en overlegt u met ib-er.
- Bespreekt u zo mogelijk de zorg (vermoedens van belemmeringen in de ontwikkeling) met ouders.

Ad c Als een leerling u in vertrouwen neemt, dan:

- Luistert u rustig naar hetgeen de leerling u te vertellen heeft en u probeert niet emotioneel te reageren. U neemt de leerling serieus en u spreekt uw zorgen uit.
- Noteert u wat de leerling u verteld heeft. Dit worden uw persoonlijke aantekeningen.
- Houdt u contact met de leerling en vraagt wat de jongere zelf zou willen.
- Zie verder onder a/b.

Ad d Als er loverboys in de omgeving van de school zijn gesignaleerd:

- Luistert u rustig naar hetgeen de leerling u te vertellen heeft en u probeert niet emotioneel te reageren. U neemt de leerling serieus en u spreekt uw zorgen uit.
- Observeert u of de leerling opvallend gedrag vertoont, bijvoorbeeld geobsedeerd door sex, heeft dure spullen.
- Overlegt u met mensen die u informatie kunnen geven, bijvoorbeeld de politie, Stichting Hulp en Opvang Prostitutie en Mensenhandel en Stoploverboys NU.
- Zie verder onder a/b.

Aan het eind van stap 1 besluit u

1. Het vermoeden is onterecht/ ongegrond. Er is een andere reden voor het gesignaleerde gedrag. Maak gebruik van het CvB inloopspreekuur en zoek uit wat er wel aan de hand is. Blijf alert.

2. Er is twijfel over/ geen bevestiging van het vermoeden. Blijf nauwkeurig registreren wat u bij de leerling opvalt of wat u wordt verteld. Bekijk na twee maanden opnieuw uw aantekeningen en bespreek de leerling opnieuw met de ib'er/ CvB-inloopspreekuur.

3. Het vermoeden wordt bevestigd of versterkt. Bij vermoeden van seksueel misbruik: Psycholoog/orthopedagoog wordt geraadpleegd. Deze overweegt of taxatiegesprek moet plaatsvinden of dat de melding direct door gaat naar punt 5.

Aanbevelingen stap

1

- Vertrouw op uw intuïtie en houd dat niet voor uzelf: praat erover met bijvoorbeeld collega's. Probeer helder te krijgen hoe het komt dat u een niet-pluis gevoel heeft.
- Ga niet overhaast te werk. Wie iets wil bereiken moet zorgvuldig handelen. Betrek anderen tijdig en niet pas dan, wanneer het voor u 'zo niet langer kan': dan bent u te lang zelf bezig geweest en geeft u anderen niet de tijd rustig aan het werk te gaan.
- Accepteer kindermishandeling en huiselijk geweld als één van de vele mogelijke oorzaken van onverklaarbaar/ opvallend gedrag van een kind. Probeer in deze fase het beeld completer te krijgen. Speel geen politieagent: het is niet de taak van de leerkracht om spoorwerk naar de dader te doen. Ga uit van een patroon aan signalen, uitgezonden door een kind of door een derde. Blijf (het gedrag van) het kind aandachtig volgen, dat wil zeggen observeren en noteren wat je ziet en hoort, maar voorkom een uitzonderingspositie van het kind.
- Ga zorgvuldig om met privacy van het kind en van de ouders.
- Indien een kind u in vertrouwen neemt, beloof dan nooit absolute geheimhouding. Beloof dat u geen volgende stap zult nemen zonder dat met het kind besproken te hebben. Steun het kind in het feit dat het zijn geheim verteld heeft. U kunt in dit gesprek doorvragen of het kind zich veilig voelt en of het zelf ook geslagen wordt. Maak eventueel met het kind een veiligheidsplan. Daarin is opgenomen hoe het kind zich het best in veiligheid kan brengen (bv naar de kamer gaan, naar burens etc.).

Stap 2:

Overleg

Bespreek de signalen binnen het CvB inloopspreekuur. Aan het CvB inloopspreekuur nemen in ieder geval de volgende mensen deel:

- De leerkracht van de betreffende leerling
- De intern begeleider
- De schoolpsycholoog

Daarnaast kunnen indien gewenst de volgende mensen deelnemen:

- De schoolarts
- De schoolmaatschappelijk werker

- De locatieleider Het doel van deze stap is nog steeds duidelijkheid te krijgen over de situatie. Het verschil met stap 1 is dat er nu meer mensen bij betrokken zijn, waardoor meer informatie beschikbaar kan komen en de verantwoordelijkheid gedeeld wordt.

Binnen het CvB inloopspreekuur wordt een plan van aanpak opgesteld. Afhankelijk van de situatie zijn er een aantal mogelijkheden die kunnen worden besproken:

- a. De leerkracht bouwt een vertrouwensrelatie op met de leerling, voor zover dat nog niet is gebeurd.
- b. Advies vragen bij Veilig Thuis. Dit kan anoniem.
- c. De jeugdgezondheidszorg (GGD) roept de leerling op voor onderzoek, nadat de school de zorgen heeft besproken met ouders en/of er wordt een huisbezoek verricht door schoolmaatschappelijk werker. De resultaten worden in het CvB inloopspreekuur ingebracht voor zover ze betrekking hebben op het vermoeden van huiselijk geweld/ kindermishandeling.
- d. Indien u geconfronteerd wordt met het feit dat naakte en/ of pornografisch getinte afbeeldingen van de leerling(en) op internet zijn geplaatst, neemt u zo spoedig mogelijk contact op met de regiopolitie (zedendrechercheur). Noteer indien mogelijk de naam van de betrokken internetsite. In deze situatie is het van belang om zo snel mogelijk te handelen, aangezien deze sites soms weer binnen een dag van internet verdwijnen.
- e. Een gesprek met de leerling en een gesprek met de ouders worden zo mogelijk voorbereid. Er wordt gekeken of een gesprek met de leerling zinvol en mogelijk is, gezien de ontwikkelingsleeftijd. Indien er twijfel bestaat of de veiligheid van de leerling door een gesprek met ouders in het geding kan komen, kan hiervan worden afgeweken en wordt overgegaan op stap 4.
- f. Bekijken welke bijdrage er eventueel nog meer kan worden geleverd door de verschillende deelnemers, bijvoorbeeld jeugdarts of maatschappelijk werk.
- g. Eventueel andere personen/ instanties inschakelen. Bijvoorbeeld huisarts, jeugdzorg, politie, GGZ. Het kan ook zijn dat deze instanties pas later in beeld komen.

Aan het eind van stap 2 besluit u:

1. Er is geen bevestiging van het vermoeden, maar het gedrag heeft bijvoorbeeld een andere oorzaak, dan:

- Blijft u alert
- Blijft u bouwen aan een vertrouwensrelatie met de leerling

- Overlegt u na een bepaalde periode nog eens samen over het gedrag of lichamelijke gesteldheid van de leerling
- Dossier vastleggen en sluiten **2. Er is twijfel over of er bestaat een redelijk vermoeden.** U gaat naar stap 3.

Aanbevelingen stap

2

- Zodra een overleggroep is gevormd, draag je samen de verantwoordelijkheid. Het is dan ook heel belangrijk steeds te overleggen voordat er iets wordt ondernomen.
- De taak van de school met betrekking tot huiselijk geweld/ kindermishandeling is het signaleren en het aankaarten ervan bij de ouders en bij de verantwoordelijke instanties. De school is niet verantwoordelijk voor de verandering van de situatie of voor de hulpverlening.
- Veilig Thuis is de centrale instantie voor het vragen van advies of het melden van huiselijk geweld of kindermishandeling. In crisissituaties is het ook mogelijk te melden bij politie of Raad voor Kinderbescherming.

Stap 3: Zo mogelijk een gesprek met de leerling/ ouders/ verzorgers

(uitvoering plan van aanpak)

In stap 2 is besloten tot een plan van aanpak. Mogelijke stappen zijn:

- Een advies- of consultvraag bij Veilig Thuis
- Een gesprek met ouders
- De jeugdarts roept het kind op voor onderzoek
- Een huisbezoek door schoolmaatschappelijk werker
- Een regulier taxatiegesprek met de leerling**
- Resultaten van a t/m d bespreken in de overleggroep.

Ad a Een consult bij Veilig Thuis

- Iemand van de overleggroep spreekt met Veilig Thuis
- Deze geeft advies over de verdere stappen die genomen kunnen worden
- De resultaten van het gesprek met het Veilig Thuis worden doorgesproken in de overleggroep. Naar aanleiding hiervan wordt het plan van aanpak eventueel bijgesteld.

Ad b Een gesprek met de ouders

- Overleg binnen de CvB inloopspreekuur, welk persoon het beste met de ouders kan spreken. Uit ervaring blijkt dat bij allochtone ouders, degene die het kind het best kent (meestal de leerkracht) de beste ingang heeft.
- Bereid het gesprek goed voor in de overleggroep
- Voer het gesprek bij voorkeur nooit alleen
- Overleg na afloop van het gesprek in de overleggroep voor verdere stappen.
- Indien het vermoeden door een gesprek wordt weggenomen, zijn de volgende stappen van het stappenplan niet nodig. Wanneer de zorgen over de signalen niet worden weggenomen, dan worden ook de volgende stappen gezet.
- Een verslag van dit gesprek komt in het schooldossier van de leerling. Visie van ouders wordt meegenomen in het verslag. Er wordt een exemplaar naar ouders gestuurd.

Ad c De jeugdarts roept het kind op voor onderzoek

- De jeugdarts kan een kind oproepen voor onderzoek, nadat school deze zorgen heeft besproken met ouders
- De jeugdarts onderzoekt de leerling en spreekt met de ouders
- De resultaten worden in de overleggroep ingebracht voor zover ze betrekking hebben op het vermoeden van huiselijk geweld/ kindermishandeling, rekening houdend met de privacy van het kind.

Ad d Een huisbezoek

- Een schoolmaatschappelijk werker kan het gezin thuis bezoeken
- In de overleggroep wordt verslag gedaan van het huisbezoek.

Ad e Een regulier taxatiegesprek met de leerling Bij vermoedens van seksueel misbruik kan tevens een regulier taxatiegesprek door een objectieve taxateur gevoerd worden. Het doel van dit gesprek is het verhelderen van vage signalen die mogelijk zouden kunnen wijzen op strafbare feiten. Hiermee wordt een grotere objectiviteit gewaarborgd en wordt ongewenste beïnvloeding door derden voorkomen. Het gaat hierbij om het verhelderen van vage signalen. Heldere signalen worden direct gemeld naar de zedenpolitie.

Inschatting van risicofactoren door opsplitsing in de volgende fasen: 1. Wat gebeurt er of is er gebeurd? 2. Wat zou er kunnen gebeuren? 3. Hoe waarschijnlijk is het dat dit gebeurt? 4. Hoe ongewenst is dit? 5. Overall beoordeling van de risico's, bestaand uit een combinatie van de waarschijnlijkheid en de ernst.

In tegenstelling tot wat in de praktijk vaak gedacht wordt, is risicotaxatie geen eenmalige beoordeling van de risico's, maar een voortdurend proces. Professionals dienen dan ook continu kritisch naar hun beoordelingen te kijken. Bij goede risicotaxatie kan de verantwoordelijke professional duidelijk uitleggen hoe en waarom hij/zij tot zijn/haar uiteindelijke oordeel is gekomen. Een goed onderbouwde beslissing betekent niet dat die onveranderbaar is. Professionals moeten open blijven staan om een zaak te heroverwegen en hun oordeel te herzien op basis van nieuwe informatie.

Er wordt een verslag gemaakt van de taxatie. Het verslag dient om bij de volgende stap een beslissing te kunnen maken. Verslag komt (nog niet) in het schooldossier.

Ad f Resultaten bespreken

- Analyse van de waarnemingen
- Verzamelen van feitelijke informatie
- Beeld van de verzorgingssituatie van het kind
- Draaglast/ draagkracht van de ouders.

Na het doorlopen van stap 3, gaat u door naar stap 4.

Aanbevelingen stap

3

- Als het kind met u heeft gesproken, praat dan niet met de ouders zonder het kind daarvan in kennis te stellen. Afhankelijk van de leeftijd kan je met het kind afspreken wat je wel en niet met ouders bespreekt.
- Bepaal voor u het gesprek gaat voeren met de ouders, wat het doel van uw gesprek is. Het doel van het gesprek kan bijvoorbeeld zijn om na te gaan of de ouders uw zorgen herkennen. Vaak is uw zorg delen met de ouders de beste ingang: blijf bij welk concreet gedrag u ziet bij het kind, herkennen ouders de signalen van het kind ook in de thuissituatie? Bespreek niet uw vermoedens, maar uw zorgen en geef aan dat u hierbij allebei een verantwoordelijkheid kent. Stel open vragen en zeg dat u op zoek bent naar

de oorzaak/ aanleiding van het voor het kind ongewone gedrag. Spreek af welke vervolgacties worden ondernomen, bijvoorbeeld de leerkracht zal er binnen de school met de intern begeleider over spreken. In het gesprek gaat het erom dat de beroepskracht: 1. Het doel van het gesprek uitlegt 2. De signalen, dwz de feiten die hij heeft vastgesteld en de waarnemingen die hij heeft

gedaan bespreekt 3. De leerling/ ouders uitnodigt om daarop te reageren 4. Pas na deze reactie tot een interpretatie komt van wat hij heeft gezien en gehoord en wat hem in reactie daarop verteld is. Aandachtspunt is dat de beroepskracht geen suggestieve vragen stelt en bij **vermoeden van seksueel misbruik niet doorvraagt**.

Dit kan het verdere afhandeling van een zedendelict in de weg staan. Een regulier taxatiegesprek vormt hier wel een middel voor.

- Praten met de ouders kan vele gevolgen hebben. Zo kan door een gesprek een deel van de vermoedens onterecht blijken. Ook voelen sommige ouders zich al geholpen als u hun zorg blijkt te delen en u de problemen bespreekbaar hebt gemaakt. Maar uw vermoeden kan ook worden gesterkt. Onderbouwing van uw vermoeden en het delen van uw zorgen in de overleggroep zijn dan de volgende stappen.
- Ouders kunnen het gesprek zien als een bewijs van loslippigheid van hun kind en van uw bemoeizucht.
- Wanneer u zich afvraagt hoe u het best een gesprek met ouders kan voeren is het altijd mogelijk advies te vragen bij het Veilig Thuis.
- Huisbezoeken bieden goede mogelijkheden om het samenspel tussen ouders en kinderen te observeren.
- Zorg ervoor dat ouders met slechts 1 of hooguit 2 personen uit uw school te maken krijgen gezien de vertrouwensrelatie die tot stand dient te komen.
- Vanzelfsprekend heeft het betreffende kind behoefte aan steun en hulp. Bekijk wie het kind het beste ondersteuning kan bieden.

Stap 4: Wegen van huiselijk geweld/kindermishandeling

In stap 4 dient er vastgesteld te worden of u een vermoeden heeft van huiselijk geweld of kindermishandeling én of het een vermoeden is van acute of structurele onveiligheid. Hiervoor is een afwegingskader bestaande uit 5 afwegingsvragen opgesteld. Deze stap van de meldcode komt overeen met afwegingsvraag 1 van de vernieuwde meldcode.

1. Vermoeden wegen Ik heb
stap 1 t/m 3 doorlopen en

1. Het vermoeden is onterecht Op basis van deze doorlopen stappen is er geen actie nodig: dossier vastleggen en sluiten. **2. Ik heb een sterk vermoeden van huiselijk geweld/kindermishandeling.** De overleggroep brengt het bevoegd gezag op de hoogte. Ga verder naar stap 5.

Stap 5: Neem twee beslissingen: melden en hulp verlenen/organiseren

In stap 5 dienen er twee beslissingen genomen te worden. Allereerst moet er besloten worden of een melding noodzakelijk is. Daarnaast moet besloten worden of hulp verlenen of organiseren ook mogelijk is. Hiervoor zijn nog 4 afwegingsvragen opgesteld.

2. Veiligheid Op basis van de stappen 1/m 4 schatten wij als school in dat er sprake is van acute en/of structurele onveiligheid:

1. Nee Ga verder naar afwegingsvraag 3 **2. Ja of twijfel** De afgevaardigde van de overleggroep (directeur, locatieleider, de ib'er, de leerkracht, de schoolpsycholoog of de jeugdarts) doet direct (anoniem) melding bij Veilig Thuis. De afwegingsvragen hierna worden met Veilig Thuis doorlopen.

3. Hulp Bent u, of iemand anders in uw school, in staat om effectieve hulp te bieden of te organiseren om dreiging van mogelijk huiselijk geweld of kindermishandeling af te wenden?

1. Nee Melden bij Veilig Thuis, die binnen 5 werkdagen een besluit neemt en terugkoppelt naar de melder. **2. Ja** Ga verder met afwegingsvraag 4.

4. Hulp Aanvaarden de betrokkenen de hulp zoals in afwegingsvraag 3 is georganiseerd en zijn zij bereid zich actief in te zetten?

1. Nee Melden bij Veilig Thuis **2. Ja** Hulp in gang zetten, termijn afspreken waarop effect meetbaar of merkbaar moet zijn. Zo concreet mogelijk maken en documenteren. Spreekt af wie welke rol heeft en benoemt een casemanager. Spreekt af welke taken alle betrokkenen en specifiek de casemanager heeft zodat de verwachtingen voor iedereen helder zijn. Leg vast, voer uit en ga verder met afwegingsvraag 5.

5. Resultaat Leidt de hulp binnen de afgesproken termijn tot de afgesproken resultaten ten aanzien van de veiligheid, het welzijn en/of het herstel van de direct betrokkenen?

1. Nee melden bij Veilig Thuis **2. Ja** Hulp afsluiten met vastgelegde afspraken over het monitoren van de veiligheid van alle betrokkenen.

N.B

• Na de melding ligt de verantwoordelijkheid voor het op gang brengen van de hulpverlening mede bij Veilig Thuis. Het gaat hier om vrijwillige hulpverlening. Als dat niet lukt, terwijl de situatie ernstig blijft, dan zal Veilig Thuis de Raad van Kinderbescherming inschakelen. De melder wordt hiervan op de hoogte gesteld. Na de melding wordt gekeken en met Veilig Thuis overlegd wat de school kan bijdragen om de leerling te blijven ondersteunen en beschermen. De casus blijft onder de aandacht binnen de CvB.

• Bespreek de melding vooraf met leerling (vanaf 12 jaar) en/ of met de ouders. 1. Leg uit waarom u van plan bent een melding te gaan doen en wat het doel ervan is. 2. Vraag de leerling/ ouder uitdrukkelijk om een reactie 3. Indien de leerling/ ouder bezwaren heeft, overleg dan op welke wijze u tegemoet

kunt komen aan de bezwaren 4. Is dat niet mogelijk, weeg de bezwaren dan af tegen de noodzaak om de leerling of

zijn gezinslid te beschermen tegen het geweld of de kindermishandeling. Betrek in de afweging de aard en de ernst van het geweld en de noodzaak om de leerling en zijn gezinslid door het doen van een melding daartegen te beschermen. 5. Doe een melding indien naar uw oordeel de bescherming van de leerling of zijn

gezinslid de doorslag moet geven. Van contacten met de leerling/ ouder over de melding kan worden afgezien indien:

- De veiligheid van de leerling, die van uzelf, of die van een ander in het geding is. - U goede reden heeft om te veronderstellen dat de leerling daardoor het contact met u zal verbreken.

Stap 6: Evaluatie

• Het CvB inloopspreekuur evalueert datgene dat er is gebeurd en de procedures die zijn gevolgd.

- Zonodig wordt de zaak ook doorgesproken met andere betrokkenen, zoals interne en externe betrokkenen.
- Zonodig worden verbeteringen in afspraken en procedures aangebracht.
- Besluit welke informatie in het leerling-dossier wordt vastgelegd. Ouders hebben recht op inzage in het dossier van hun kinderen.

Stap 7: Nazorg

In deze stap is het van belang om te kijken wat iedere betrokkene, zowel leerling, ouder, leerkracht als CvB lid, nodig heeft om met de situatie om te gaan, ofwel: het bieden van nazorg.

Nazorg voor
leerling/ouders:

- Los van de gekozen weg, blijft de leerkracht contact onderhouden met de leerling (vertrouwensfiguur)
- Blijf de leerling steunen en breng zonodig hulp op gang

Stap 0: Is er sprake van een noodsituatie?

Er is sprake van een noodsituatie indien signalen wijzen op acuut en zodanig geweld dat de leerling of zijn gezinslid daartegen onmiddellijk moet worden beschermd. Bij acute dreiging van fysiek geweld waarbij onmiddellijk ingegrepen moet worden, bel je de politie (112). In alle andere gevallen neem je contact op met de ib'er (Als deze er niet is, locatieleider, schoolpsycholoog, of de directeur.) Ib'er stelt directeur op de hoogte en belt vervolgens Veilig Thuis voor advies. Komt men daar, op basis van de signalen, tot het oordeel dat onmiddellijke actie is geboden, dan kan in hetzelfde gesprek een melding worden gedaan, zodat op korte termijn de noodzakelijke acties in gang kunnen worden gezet.

N.B. ● Er kan altijd (anoniem) advies worden ingewonnen bij Veilig

Thuis

- Dossier: indien een melding wordt gemaakt, wordt achteraf een verslag geschreven. Deze wordt besproken in CvB en komt in het schooldossier van de leerling. Er wordt een verslag naar ouders gestuurd. Indien er geen melding wordt gedaan en overgegaan wordt naar stap 1, worden er aantekeningen gemaakt die in dit stadium nog persoonlijk zijn.

Belangrijke telefoonnummers:

Veilig Thuis: 0800-2000 (24 uur per dag, 7 dagen per week)

Veilig Thuis Utrecht: 030-7400040 **Politie:** 112

Bijlage 1. Stappenplan bij vermoeden van huiselijk geweld/ kindermishandeling

Bijlage 2. Definities van huiselijk geweld, kindermishandeling, acute onveiligheid en structurele onveiligheid

De definitie van kindermishandeling gehanteerd zoals die in de Jeugdwet (2015) is omschreven:

‘Kindermishandeling is elke vorm van, voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel.

Kindermishandeling is een vorm van huiselijk geweld. Onder huiselijk geweld verstaan we (Wet Publieke Gezondheid, 2008 en Wet Maatschappelijke ondersteuning, 2015):

‘Lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring; huiselijke kring: een familielid, een huisgenoot of een mantelzorger’.